

ו א מ"י פ"ד מהלכות
ח"מ הלכה ד טוש"ע י"ד
ס' רמז סעיף י'
ז ב מ"י פ"ו מהלכות ח"מ
הלכה ה טוש"ע י"ד ס'
רמז סעיף יז'
ח ג טוש"ע א"ח ס' קנה
סעיף א:

כיצד מעברין פרק חמישי עירובין

תנו וְזוּ וְזוּ. וְהָא דְלֹאמַר צִפְרָק
בְּתַר דְּמַגִּילָה (דף כ: ס:) שְׁאִלּוּ
תַּלְמִידֵיּוֹ אֶת ר' פְּרִידָה בְּמֵה הָאֲרַכְתָּ
וְיָמִים אֲמַר לֵהּ מַעֲבֹל לֹא קִדְּמִי אִישׁ
לְבָנִית הַמִּדְרָשׁ הֵא וְהָא גִרְמָא לִי אִי
גִמְּנִי בְּאוֹתָהּ שְׁעָה לֹא יָדַע שְׂאֲמַר לֵיהּ^א
וְהִסְבִּיחָהּ תַּנּוּ לִי וְזוּ עַל אַחֲרֵי שְׁחִי
אֲרַבְעָה מֵאוֹת שְׁעָה:

אם ¹⁴ הִיָּה בֵּית אֶחָד יוֹצֵא בְּמִין
פְּגוּם. וְנָרְאָה לַפְּגוּם אֶחָד
גָּמִי רוֹאִין כְּאִילוֹ הִיָּה פְּגוּם אֶחָד
כְּנִגְדּוֹ וּמוֹתְחִין מוֹט עֲלֵיהֶן וְלֹא
שְׁמוֹתָם בְּחֻט ¹⁵ כְּלַבְסִקוֹן מִן הַפְּגוּם
עַד רֹאשׁ הָא' שֶׁל הָעִיר דְּהֵא רַחֲמֵה
מִן הַלֵּךְ הָאֶחָד רוֹאִין אוֹתָהּ כְּאִילוֹ שׁוֹה
וְעוֹלָה כְּאִילוֹ הִיָּתָה מְרֻבֶּעֶת וְהִשְׁתָּא
פִּרְיָן שְׁפִיר הִשְׁתָּא פְּגוּם אֶחָד כ':
עִיר

שאינן מתבטלין בבת אחת אלא היום מעט ולמחר מעט ו
גמ' לו חן : באהבה תשגה תמיד. כשציל אהבתה מעשה על
א ימים ולא יאריך : צייד רבאי. שמרבה ציידים ואינו מתמ
ערוס דבר והוא יתרוך כלומר יתקיים צדו כליל הרמאי ש

כל זמן שאדם ממשמש בה מוצא בה תנאים
אף דברי תורה כל זמן שאדם הוגה בהן
מוצא בהן טעם איך שמואל בר נחמני מאי
דכתיב ^(א) אילת אהבים ויעלת חן וגו' למה
נמשלו דברי תורה לאילת לומר לך ^(ב) מה
אילה רחמה צר וחביבה על בועלה כל
שעה ושעה כשעה ראשונה אף דברי תורה
חביבין על לומדיהן כל שעה ושעה כשעה
ראשונה ויעלת חן שמעלת חן על לומדיה
^(א) דדיה ירווך בכל עת למה נמשלו דברי תורה
לדד מה דד זה כל זמן שהתינוק ממשמש
בו מוצא בו חלב אף דברי תורה כל זמן
שאדם הוגה בהן מוצא בהן טעם ^(א) באהבתה
תשגה תמיד כגון רבי (אליעזר ^(ב)) בן פדת
אמרו עליו על רבי (אליעזר ^(ב)) שהיה יושב
ועוסק בתורה בשוק התחתון של ציפורי

יפורי (תניא^א) א"ר יצחק בן אלעזר פעם אחת תנא דבי רב ענן מאי דכתיב^ב רוכבי אהונות על דרך שיחון^ג רוכבי אהונות אלו תלמידי ממדינה למדינה ללמוד (בו) תורה צהורות על מדין שדינן^ד דין אמת^ה לאמיתו והולכין בעלי משנה שיחו אלו בעלי תלמוד שכל שיחי משום רבי אלעזר בן עזריה מאי דכתיב ויה ולא יאריך ימים צייד הרמאי רב ששת תא רב דימי אמר משל לצייד שצד צפרים משתמר ואם לאו אין משתמר אמר (רבה^ו)^ז מאי דכתיב^ח הן מוהב ל'מעט וקובץ על חבילות חבילות מתמעט ואם לאו קובץ על לבן להא מלתא ועברי עלה אמר רב נחמן בבידאי: ת"ר כיצד סדר משנה משה למד לו משה פירקו נסתלק אהרן וישב לשמאל ה פירקו נסתלקו בניו אלעזר ישב לימין משה והאומר לעולם אהרן לימין משה חוזר נכנסו נסתלקו זקנים נכנסו כל העם ושנה להן משה ביד בניו שלשה וביד הזקנים שנים וביד כל להן אהרן פירקו נסתלק אהרן שנו להן בניו נים פירקו נמצא ביד הכל ארבעה מכאן א"ר מידו ארבעה פעמים וקל וחומר ומה אהרן

וגבורה כך הדיוט מפי הדיוט על אחת כמה
למדנו שנאמר ^א ולמדה את בני ישראל ומ
שחייב להראות לו פנים שנאמר ^ב ואלה ה
לחלוק כבוד לאחרן ובניו וכבוד לזקנים ונעול ^ג
ולילפו מבניו ולילזו ולגמרינהו לכולהו ישראל
יהודה אומר לעולם אהרן לימין משה חוזר כ
נע וגדול בימונו וקמן בשמאלו לימא רבי יהו
פרידא הוה ליה ההוא תלמידא דהוה תני ל
ליה ולא גמר א"ל האידנא מאי שנא א"ל מר
וכל שעתא אמינא השתא קאי מר השתא קאי
חרנינן נפקא בת קלא וא"ל נחא לך דליספון ^ד
אנא ודרר' לעלמא דאתי אמר להן הקב"ה תנו לה
שימה בפהם אל תקרי שימה אלא סימנה ש
זון מהתם מתניתו לה אנן מהכא מתנינן לה ^ה
ציון לישראל דסימנא הוא דכתיב ^ו וראה עצם
תי את ומועד לכינה תקרא : עשה מודעים לתורה

[illegible]

חֶשֶׁק שְׁלֵמָה עַל רֵבִינוֹ חֲנַנְאֵל (א) נִרְאֶה דַּמָּק דְּדַגְרִי רִצְנוּ נִכְנְקוּ זָקִינִים וְשֵׁנָה לְ
(וּמַשִּׁימִים) (גְּלִיזִין) ע"פ מֵהֶרְשֶׁל' (ע"ש הַנוֹסח "וּמַשִּׁימִים גִּירְסָה וּפְסֻמָּה בְּפִיד

לא

שעה ראו לאכול מהן: שמועלת חן על
 ד שוגה ופמי להניח עסקין ולרוץ לדבר
 עליה: ורב ששת אמר. אין זה רמאי
 ובר גף ראשון ראשון כשהוא לוכדו שלא
 יבדח הוא חורך עופות ואוכלן וקרא
 אמתיהו מתמה לא יחורך לא יללה
 ואכל: **אנא עבדתה וקיימתיה.** לקצין
 על ד וזכוריה עלידה עד שהסוקים
 ואח"כ חזרתי ושמעתי אחרת: ביצד
 פדר המשנה. כיצד למדו ישראל
 חורה שנעל פה: נכנס אהרן. וישב
 לפני משה כלחמי (ששה ז) והיו
 עיניו רואות את מורק" וכן כולם
 בשעת שמועת' (ב) כולן יושבין לפניו:
 ישב **"שמוע" משה.** דמאי (ג) המהקל
 לימין דר' הרי זו צר וכ"ש וישב
 בזמן שאין שני לישיב בשמאל: וישנה
 דין פירקן. אותו פרק עצמו ששנה
 לאהרן: אהרן לימין משה חזר. אחרי
 ששמעו בניו ויש שני לישיב בשמאל
 משה כבוד הוא לאהרן ולמשה להיות
 אהרן שהוא גדול כל יושב בימין:
 ומה אהרן ששמע במשה ב"ה.
 ומסמייהו מילתא להתקיים כלצו
 להניח מהר דאפי' שמע ד' פעמים:
הדראות' לו פנים. ללמדו לתת טעם

צדבריו בכל אשר יוכל ולא יאמר ק'
 שמעתי הן אחת הטעם מעמך
 וחצרו צפרק ראשון (דף יא: עה)
 אומר על טמא טהור ומראה לו
 פנים: אשר תשים פניוהם, ולא כחב
 אשר תלמדם תרץ אחת לסדר ולשום
 לפניהם טעם המייצג תלמודם:
 וליעילו בזה (ב) בירשא וליעלו ממשה.
 ד' זמני: (א) וליעלו בניו וליעלו מאהרן.
 ד' זמני וכן כולן: משום ברהא
 דאהרן. דממחילה לידיד הוה לא סגי
 דלאו לשמאל יתיב וכי הדור עיילו אינן
 איכא טרחא לאוקומיה ולאחדוריה
 לימין (ד' מאה זמני. כל פירקא
 מקמי דליגמר: ביהודה. לר' פירדא
 למלחא דמלוא (ה) נפץ בת קול ואמר.
 לר' פירדא: סימנן. סימני השמועות
 זו אחר זו וסימני כחמים כדרך שיש
 בהם (ו) וסימני^ב גירסא דסמניה
 בבאים: עשו מועד לתורה. קצטו עתים
 לתלמידים שידעו עת לבא ולשנות:
 והיינו

בכמה ר"ע אומר *מנין שחייבין
 זין עד שתהא סדורה בפיהם
 השפטים אשר תשים לפניהם
 החר וניגמר ממש ולעוילו בניו
 כיון דמשה מפי הגבורה גמר
 ואן אזלא הא ^א דתניא בשלשה
 ה היא ולא רבנן אפילו תימא
 ארבע מאה זימני וגמר יומא
 היא ^ב שעשת דא"ל למר איכא
 מר א"ל הב דעתך ואתני לך
 ק"ך ד' מאה שני או דתיזכו את
 וזו אמר רב חסדא ^א אין תורה
 עקה רב תחליפא ממערכא אזל
 ב' לך ציונים שימי ק"ך וגו' עשו
 דם ובנה אצלו ציון ר' אליעזר ^ב
 רבא אמר עשה מועדים לתורה

והיינו
 הנה (דקס'): [ג] בכת"י ודפוס' וכן"ה בעיני' שיש' שם
 כ"ה בכת"י ודפוס' וכן"ה נכון עי' חוס' בעיני' שם
 ומורה דרבא, וכן"ה כהוג' בכת"י ודפוס' (דקס'):
 [ז] עי' חוס' ותמצא שם גירסות שונות בזה הענין
 ודפוס': [ט] (ציל' דלפוסק) (גליק). ובכת"י ודפוס'
מורה (גליק): [כ] בדפוס' וכן"ה ברשי' שבני'
 מ' ובחוס' הראש' "שאמר לו": [ג] נשיך לקח מ'
 זמ'.

(א) [יומא כט.], (ב) [ערי
חוס' שבה י. ד"ה דין],
(ג) ע"ז יט. ע"ש,
(ד) [שס. ע"ש], (ה) [יומא
לו. חס' ד"ה פ"ג,
(ו) [ערי שבת קד. סימני
עשה צמורה], (ז) [ערי
עשרה יט. (ח) [חולין א']

הגהות הב"ח

(א) גמי' אשר משיס
לפניו וליצילו בורן
ולפרו כולו ממש:
(ב) דש"ר ד"ה ננס
הסרן ויו' שנס
שמעתי וזו' יוסרן:
(ג) ד"ה וליצילו כולן.
משרא ופנה בורן
ארבע שנים הס'ד'
ולח"מ מ"ה וליצור
הארן וליצור ממשד' ד'
דבין וליצילו בני כלי
ובל' ד"ה: (ד) ד"ה
מסו עתה וכו' ליצין
משס סד': (ה) ד"ה
עניו וכו' דמנה
שקא סד': (ו) ד"ה
סומנו וכו' ש' שנס'
ד"ה וזמ' מן סר
שימה נוסא סוממה
נסיה: (ז) ד"ה עסו
וכו' עתס לתורה
ליצור:

תורה אור השלם

(א) אֵילַת אֲהָבִים
וַיַּעֲלֶה חֵן הַדִּידָה יִרְוֶה
בְּכָל עֵץ בְּאַהֲבָתָהּ
תִּשְׁנֶה תְּמוּדָה:
[משל, ה, יט]

(ה) לררי אמונת צהרות

יְשֻׁבִי עַל מְדִין וְהִלְכִי
עַל דֶּרֶךְ שִׁיחֹי:

[שופטים ה, י]

(ג) לֹא יִחְרֹךְ רִמְיָה צִידוֹ
וְהָיוּ אָדָם יָקָר חֲרוּץ:
(משלי יב, כו)

(ד) הן מהבלי ימנעו

וְקִבֵּץ עַל יַד יְרֵבָה:
[משלי י, יא]

(ה) ועתה כתבו לכם

אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת
וּלְמַדָּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

שִׁימָה בְּפִיהֶם לְמַעַן

תְּהִיָּה לִי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לְעֵד בְּבֹנֵי יִשְׂרָאֵל:

[21, 87, 2124]

(ו) וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לְפָנֶיהֶם:

[K, K, H, C]

(ז) הציבי לך צינים שמי
לך תמרורים שתי לבך
למחלה דרך הלכך

וַיִּזְכְּרוּ רַחֲמֵי ה' וַיִּזְכְּרוּ
וַיִּזְכְּרוּ רַחֲמֵי ה' וַיִּזְכְּרוּ

שְׁבִי אֶל עֶרְיֵךְ אֵלֶּה:
[דְּרִיזָה לֹא, ב.]

(ח) ומכאן: המזכירים

בָּאָרֶץ וְרָאָה עֵצִים אֲדָמָה
וּבְנָה אֲצִלּוֹ צִיּוֹן עַד

קברו אתו המקברים

אֶל גֵּיחַ הַמֶּזֶן גִּיחַ:
[יחזקאל ד, טז]

(ב) אָמַר לְחַכְמָה אֶחָתִי

אֶתָּה וּמִדָּע לְבִינָה
תִּקְרָא: [משפ' ג, ד]

הגהות וצינונים

[ח] צ"ל אֶלְמֹרֶת (גליון): [ב] ליתא
 בילקוט וכן מוכרח
 ן ודגין (ולשון יפה הוא
 דק"ס): [ט] צ"ל רבא
 [ו] צ"ל עבדתה, עי'
 (ליון): [ס] צ"ל מההיא
 בדפור' ובע"ן הנוסח
 נבא הקובץ: [ל] צ"ל
 ע"א (גליון): [ס] צ"ל
